Quelle: https://manuscripta.at/?ID=38173
Copyright: Salzburg, Erzabtei St. Peter, Benediktinerstift, Bibliothek

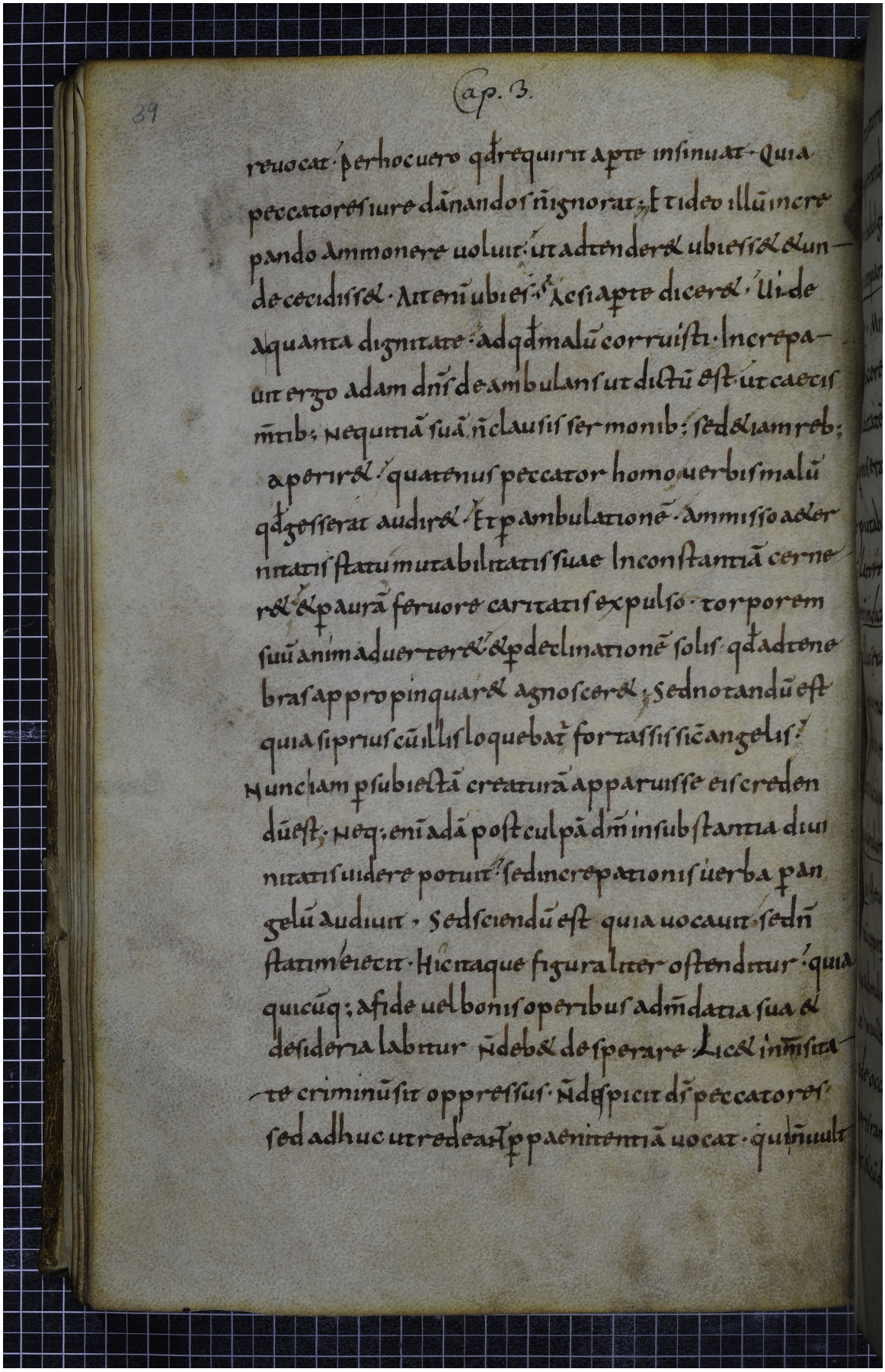

Cap. 3.

39

reuocat. Per hoc uero q̃ requirit aptę insinuat. Quia
peccatores iure dãnandos ignorat; & ideo illũ incre
pando ammonere uoluit. ut adtenderet ubi esset & un-
de cecidisset. Ait enĩ ubi es? Ac si aptę diceret. Vi de
aquanta dignitate. ad q̃d malũ corruisti. Increpa-
uit ergo adam dns de ambulans ut dictũ est. ut caecis
mtib; nequitiã suã nõ clausis sermonib; sed & iam reb;
aperiret. quatenus peccator homo uerbis malũ
q̃d gesserat audiret. & p ambulationẽ. amissio ador
nitatis statu mutabilitatis suae Inconstantiã cerne-
ret. & p aurã feruore caritatis expulso. torporem
suũ animadvertere. & p declinationẽ solis. q̃ ad tene
bras appropinquare & agnoscere. Sed notandũ est
quia si prius cũ illis loquebat̃ fortassis sic angelis?
Nunciam p subiectã creaturã apparuisse eis creden
dũ est; neq; enĩ adã post culpã dm̃ in substantia diui
nitatis uidere potuit. sed increpationis uerba an
gelũ audiunt. Sed sciendũ est quia uocauit. sed nõ
statim eiecit. Hic itaque figuraliter ostenditur. quia
quicũq; a fide uel bonis operibus adm̃ data sua &
desideria labitur. nõ debet desperare. Licet in mũdi ta
te criminũ sit oppressus. Nõ despicit dns peccatores.
sed adhuc ut redeant p paenitentiã uocat. qui nũ ult